

Ratatouille

Perfekt anretning

Af Jes Nysten

Det vakte tydeligvis overraskelse, da fru og jeg dukkede op i biografen uden børn. Ja, en nysgerrig dame spurgte direkte "hvor er børnene?". Det var øjensynlig svært at forstå, at man gik ind og så en tegnefilm af egen fri vilje. Det er besynderligt, at der stadigvæk hersker denne udbredte fordom omkring tegnefilm også tegneserier, for ikke mange steder sker der så spændende og nyskabende ting som netop inden for den filmgenre. Ingen for øjeblikket skaber tegnefilm så sprudlende og originale – og teknisk brillante – som Pixargruppen, og denne den seneste i rækken af filmperler er ingen undtagelse.

Netop med henblik på den ovennævnte bemærkning, var det tydeligt at mærke i biografens sal, at en film som denne ikke "bare" er for børn, ja den er vel egentlig kun for børn ifølge med voksne. Ikke fordi den er voldelig eller skadelig for børn – tværtimod. Men fordi den er så skarp og intelligent, at et barn først får det hele udbytte, når den ses sammen med et par voksne øjne.

Ideen er genial: En rotte dukker op i køkkenet på en af Paris' mondæne restauranter, og efter diverse obligatoriske forviklinger, som en sådan entre må afstedkomme, ender den med at blive en af Paris' mest skattede *chef de cuisine*! Tonen sættes allerede fra start, da den blå rotte Remy fra landet efter en lang tur gennem kloaksystemet dukker op i Paris og skal forklare sine medrotter sin store interesse for menneskeverdenen: "Der er noget særligt ved menneskene – de *smager* og de *udforsker*". Det gør han også – han vil ikke nøjes med mindre end det allerbedste.

Her kommer til udtryk en af filmens finurlige pointer: Alle skal have noget at spise, men man behøver ikke at lade sig nøje med affald. Man skal gå efter det bedste – man skal dufte, smage, udforske, skabe glæder og oplevelser! – Jeg vil tro, at dette godt kunne afstedkomme en lille eftersnak mellem børn og forældre om forholdet mellem god mad og junkfood!

Men filmen har derudover endnu en fin pointe: Nemlig at man godt kan stræbe efter at blive ikke bare god, ja den bedste, *samtidig* med at man bevarer det fællesskab, som man egentlig er en del af. For godt nok er Remy et geni på sit felt, men det er først, da han får sin rotte-familie mobiliseret og med i projektet, at det hele for alvor lykkes.

Det hele bliver anrettet i en teknisk overlegen og iderig leg, der aldrig bliver plat eller taler ned til sit publikum. Scenerne i køkkenet er ren virtuos filmkunnen. Der skiftes mellem total med fuldt overblik til den mindste detalje. Intet mangler – der er fuld kontrol. Vi oplever hvordan der smages, duftes, lyttes – skabes! Hele denne skaberglæde sættes i relief med indførelsen af den strenge negative og overlegne madskribent Anton Ego(!), der med sine anmeldelser kan ruinere en restaurant – en mand der i virkeligheden ikke bryder sig om mad! Men da han smager Remys ratatouille, bliver han i et splitsekund kastet tilbage til sin barndomstid, og han giver endelig sig selv lov til at nyde maden! Det er en scene, der vil gå over i filmhistorien i al sin rørende enkelhed.

USA 2007 - Instr.: Brad Bird og Jan Pinkava - Manus: Brad Bird, Jan Pinkava, Jim Capobianco - 110 min. - Biografpremiere d. 5/10 2007 og på DVD d. 15/2 2008 - Udlejning/pressefotos © Buena Vista

<http://www.cinemazone.dk/review.asp?id=6609&area=1>

<http://www.eyeforfilm.co.uk/review/ratatouille-film-review-by-tony-sullivan>

<http://www.nytimes.com/2007/06/29/movies/29rata.html>